

Nhận thức của Napster về vấn đề bản quyền và khả năng kiểm soát, xử lý.

Hãy cùng nhìn theo dòng tham gian những hành động của Napster:

- Năm 1999, RIAA đã có tối hậu thư đến Napster là người dùng của họ đang xâm phạm bản quyền của các ca khúc và yêu cầu Napster đóng cửa trang web của họ. Theo điều 512D DMCA, Napster, nếu như trước đây chưa biết về vấn đề vi phạm bản quyền, nay đã được thông báo cần có những hành động kịp thời. Nhưng Napster đã không có câu trả lời và hành động thoả đáng, dẫn đến tháng 7 năm 1999, RIAA đã mang vụ việc ra toà.
- Năm 2000: Ban nhạc Metallica và không lâu sau đó là ca sĩ nhạc Rap, nhà sản xuất Dr. Dre đã kiện Napster vì hành vi xâm phạm bản quyền, Napster đã cho phép người dùng chia sẻ những file nhạc của họ ngay cả khi chúng chưa được ra mắt. Và khi được yêu cầu, Napster hoàn toàn có thể kiểm soát và xoá đi các tác phẩm trong danh sách của họ có bản quyền thuộc về Metallica, Dr Dre và các nghệ sĩ khác. Tháng 2 năm 2001, sau khi toà Phúc thẩm yêu cầu ngừng hỗ trợ chia sẻ các file nhạc có bản quyền Napster hoàn toàn có thể làm và kiểm soát được.
- Trước đó, năm 2000, Napster tuyên bố hợp tác cùng với hãng thu âm Bartelsmann để tạo ra hệ thống đảm bảo trả phí cho các nghệ sĩ. Đồng thời Napster cũng đưa ra kế hoạch chi trả chung cho các công ty thu âm khoản phí 1 tỷ Đô-la cho bản quyền các file nhạc

- trong vòng 5 năm. Chứng tỏ họ đã ý thức được hành động miễn phí của mình trước đây là chưa thoả đáng.
- Và chỉ khi những hành động pháp lý được tiến hành vào năm 2000, Napster mới công bố đến người dùng chính sách vi phạm bản quyền của mình. Sự chậm trễ này, dù vô tình hay cố ý, đều có là sự bổ sung vào thể hiện sự thiếu sót trầm trọng của Napster.

Từ những việc làm cụ thể, không chỉ là những suy đoán về khả năng công nghệ bấy giờ ra sao, Napster có thể và không thể làm gì, RIAA đã chỉ ra rõ Napster nhận thức được ý nghĩa của vấn đề vi phạm bản quyền từ những ngày đầu và họ có khả năng kiểm soát đối với danh sách những bản nhạc được chia sẻ. Sẽ hoàn toàn vô căn cứ nếu nói toàn bộ lỗi lầm là của người dùng trong khi người cung cấp, với toàn bộ khả năng và kiến thức của mình, không cần chịu trách nhiệm pháp luật.